

(Hekayə)

Ciliz kişi kafenin döşəməsinə yıldı. Qarın o güñəcən belə ağına-mışdı. Bədəni özündən asılı olma-dan titrəyirdi. ‘Hər halda ölüm belə bir şeydi’ - düşündü, - ‘Amma, bu, son ola bilməz. Hələ çox gəncəm. Bir vaxt maşhur olub, son illərdə doğru-dürüst işləməyən bir kafenin döşə-məsində, əynimədə şortik, ayağında çəkəlek, - belə ölümdən utanram.’

Kömək istəmək üçün ağızını aç-di, amma ciyərlərində hava yox idi.

Bu hekayə ona aid deyil.

Ciliz adamin yanına qacaq ofisiant qızın adı Qalyaydı. Qız heç vaxt ofisiant olmaq istəməmiş, həmisi müəllim olacağının xəyal etmişdi, amma müəllimlikdə pul yox idi. Əslində, ofisiantlıqla da çox pul yox idi, sadəcə kiraye pulunu və digər xərcləri karşılıamağa yetirdi.

O il Beit Berl Universitetində özəl dərsler almağa başlamışdı; dər-sə getdiyi günler kafedə gecə növbə-sində işləyirdi. O gecə kafenin qapı-sından içəri heç bir it de giməmişdi və qız bəxşşlərin yarısından da az qazanırdı, amma dərsə getmək onun üçün önəmlı idi. “Yaxşısan?” - yerdə-

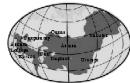
ki kişidən soruşdu. Kişinin yaxşı olmadığını bildirdi. Bu hekayə heç ofisiant qız da aid deyil.

- Ölürəm, - dedi kişi, - örürəm, tez ambulans çağır!

- Faydası yoxdu, - qəzətdən iqtisadiyyat xəbərləri oxuyan qaraşın, keçəl oğlan dedi, - ambulans yarımsaata gələr! - deyə-deyə de yerde uzanan ciliz kişini qaldırdı. - Mən onu xəstəxanaya apararam. Maşının bayırdadı.

Belə elədi, günəki yaxşı adam idi və ofisiant qızın bunu görməsini iste-

Türküstan

Etqar Keret

yirdi. Boşanmağından beş ay keçmişdi və o vaxtdan bəri gözəl bir qızla yegane səhbəti bu qısa dialoqdan ibarət idi. Bu hekayə heç ona da aid deyil.

Göbələk

Xəstəxana yolunda tixac var idi. Maşının arxa oturacağında uzanmış ciliz kişi eşidilməz səslə inildəyir, qaraşın, keçəl oğlanın təzə alındığı ‘Alfa Romeo’ markalı maşınının döşəmə-sinə ağızının suyunu axırdı. Qaraşın, keçəl oğlan hayatı yoldaşından boşananda dostları məsləhət gördülər ki, ailə maşını olan ‘mitsubishi’ni satıb əvəzinə, elə maşın alınsın ki, o maşını görəndə sahibinin subay ol-duğunu anlaşınlar.

Cünki, qızlar onun sürdüyü maşına baxıb çox şey anlayardılar. ‘Alfa Romeo’ markalı maşın qızlara belə deyirdi: ‘Ola oğlandı, macəra axtarı-nı!’

Arxa oturacaqdə inildəyən ciliz kişi... Bu da macəra idi. Keçəl oğlan düşündü: “Mən indi ambulans sayılıram! Sığnaldan istifadə edərək, di-ğer sürücülərdən mənə yol vermele-rini tələb edə bilərəm. Eynilə kinolar-dakı kimi svetoforun qızımı işığında keçə bilərəm.” - qaz verdi və “Reno”

acı çekdirmişdim? Qaraşın, keçəl oğlanın ailəsini niyə dağıtmışdım? Bir şeyi yaratmaq insani məsuliyyət-dən qurtarmır. Həyatda baş verənlər qarşısında ciyinlərini çekib Tanrıya baxa bilərsən, amma hekayədə Tanrı sənən. Qəhrəmanın ugursuzdur-sa, sən elə istəmisen deyə ugursuz olub. Başına pis bir iş gelibse, sən elə istəmisen deyə gelib. Onun qan içində yerde qırılmasını sən istəmi-sen.

*Hayat yoldaşım otağa girib:
- Yazarın? - deyə soruşur. Mən-dən nəsə soruşmaq istəyir. Başqa bir şey. Üzündən bilinir. Amma işimə də maneə olmaq istəmir. İstəməsə də, olur.*

- Hə, amma önməli deyil, - dey-i-rəm, - bu hekayə alınmadı. Hekayə demək olmaz, qasıntı kimi bir şey ol-du. Dırmağının altındakı göbələk ki-mi.

Hayat yoldaşım guya başa dü-şür, başını yellədir. Anlamır. Yenə də bu, məni sevmədiyi anlamına gəlmir. Bu hekayə bizə aiddi.

**Tərcümə etdi:
Furqan**